

певні колізії пов'язані з участю прокурора у цивільному процесі, та з його правовим статусом. Необхідно розуміти, що виходячи з ієрархії нормативно правових актів на першому місці стоїть Конституція як основний закон держави, а отже всі інші нормативні акти повинні їй відповідати. З даного факту випливає необхідність зміни формулювання статей з метою усунення існування даних колізій.

Список використаних джерел :

1. Конституція України: закон України від 28.06.1996 , № 254к/96-ВР, поточна редакція 01.01.2020 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 29.10.2021)
2. Закон України : Про прокуратуру, від 14.10.2014, № 1697-VII, поточна редакція 11.07.2021 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення 29.10.2021)
3. Нестерцова-Собакарь О.В., Сенько В.В. Статус прокурора в цивільному судочинстві. Науковий вісник ДДУВС 4 (2017): С. 34–40.
4. Тимошевська І.П. Правовий статус прокурора в цивільному процесі в умовах сучасного законодавства. Теорія і практика правознавства 2(16) (2019): С. 1–12.

КРУКОВСЬКА Анастасія,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ГРОМАДАМИ**

Україна – це аграрна держава, здавалося це загально відомий факт, проте не багато хто звертає увагу на те, що більш як 70 % земель відносять до земель сільськогосподарського призначення. Саме тому наша держава повинна особливу увагу приділяти правовому регулюванню землекористування.

Варто зазначити, що земля України відповідно до статті 13 Конституції є власністю українського народу й надається виключно у користування. Виходячи з даних положень ми також розуміємо, що будь-яка особа має

право користуватися землею, проте відповідно до закону [1].

Відомо, що земля, а точніше ґрунти, утворювались десятки і сотні тисяч років внаслідок ґрунтоутворюючого процесу, а деградація, і навіть повне знищення ґрунтового покриву може відбутися внаслідок впливу людини через нераціональне використання земельних ресурсів впродовж короткого часу.

Саме тому з метою запобігання і вирішення зазначених проблем необхідна мобілізація всього суспільства. Проте однією із основних елементарних ланок, які в сучасних умовах повинні приділяти особливу увагу питанням раціонального використання земельних ресурсів є територіальні громади. Для забезпечення дотримання вимог діючого законодавства та додержання нормативних вимог у сфері охорони і раціонального використання земельних ресурсів у нашій країні прийнято і діє ряд нормативних документів, одним із яких є Закон України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» [2].

Відтак у даному нормативно-правовому акті законодавець встановлює «основні вимоги щодо організації здійснення державного контролю за використанням та охороною земель і спрямований на забезпечення раціонального використання і відтворення природних ресурсів та охорону довкілля». Відповідно до даного закону, визначено і контролюючі державні органи, яким делеговано повноваження щодо контролю за використанням та охороною земель.

Відтак ми повинні зазначити, що даний контроль проводиться державною екологічною інспекцією. Відтак держава поклала на неї обов'язок слідкувати за дотриманням вимог законодавства України пов'язаних з землекористуванням. Найчастіше вони виконують покладені на неї завдання за допомогою перевірок.

Як показує практика, у інспекторів Держекоінспекції, при проведенні перевірок у територіальних громадах виникає чимало зауважень до їх діяльності щодо дотримання вимог сучасного законодавства України про охорону земель.

Найбільше проблемних питань, які викликають занепокоєння екологів – виготовлення землевпорядної документації, паспортизація місця видалення відходів, порядок експлуатації хаотичних сміттєзвалищ, розроблення схем санітарної очистки населених пунктів, роздільний збір сміття, а також будівництво полігонів відходів. В той же час, є досить дієві шляхи вирішення таких проблем і забезпечення нормативних вимог законодавства в умовах об'єднаних територіальних громад, в тому числі і за рахунок впорядкування сміттєзвалищ, розробка проектів роздільного збору відходів, раціонального поводження із ними тощо [3].

Досить часто такі перевірки територіальних громад Держекоінспекцією закінчуються винесенням приписів та накладанням штрафних санкцій. Статистика Держекоінспекції свідчить, що суми штрафів щороку зростають

при зменшенні числа перевірок. Так, у Волинській області у 2019 році Держекоінспекція провела 2051 перевірку. При цьому збитки, які були нараховані за порушення природоохоронного законодавства склали близько 10 млн грн. У 2020 році, при проведенні 1357 перевірок нараховані Держекоінспекцією збитки вже склали понад 152 млн грн.

Саме тому ми можемо дійти висновку, що на сьогоднішній день в Україні існує серйозна проблема з використанням земельних ресурсів, й необхідно запроваджувати зміни у сучасному законодавстві з метою усунення даних недоліків.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996, № 30, поточна редакція 01.01.2020 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 05.10.2021)
2. Про державний контроль за використанням та охороною земель: Закон України від 19.06.2003, № 963-IV, поточна редакція 27.05.2021 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/963-15#Text> (дата звернення 05.10.2021)
3. Бондарчук С. П., Бондарчук Л. Ф. Перспективи роздільного збору та утилізації органомісних відходів м. Луцька. Луцький національний технічний університет. Екологічні нотатки. 2017. № 5. С. 16-20.

КУЛАКОВСЬКИЙ Віталій,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ ТРУДОВОГО ПРАВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Трудове право - невід'ємна частина загальних правових норм, за якими регулюється усі суспільно-економічні зв'язки. В умовах світової глобалізації, котра не обійшла і Україну, питання трудового права стає неабияк актуальним та доречним. Виходячи з цього твердження, існує необхідність обґрунтування умов та принципів існування цих двох аспектів в одному суспільно-економічному дискурсі.

Одне із завдань трудового права в умовах глобалізації економіки України – забезпечити баланс інтересів роботодавців, працівників, держави.